

ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ιάκωβος θεοῦ καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ δοῦλος ταῖς δώδεκα φυλαῖς **1**
ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν. πᾶσαν χαρὰν ἠγάσασθε ἀδελφοί μου ὅταν **2**
πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις. γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν **3**
τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν. ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω **4**
ἵνα ᾦτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. εἰ δέ τις ὑμῶν **5***
λείπεται σοφίας αἰτεῖτω παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ
ὄνειδίζοντος καὶ δοθήσεται αὐτῷ. αἰτεῖτω δὲ ἐν πίστει μηδὲν διακρινό- **6**
μενος ὁ γὰρ διακρινόμενος ἕοικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ
ῥιπιζομένῳ. μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρὰ **7***
τοῦ κυρίου. ἀνὴρ δίψυχος ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. **8**
καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ. ὁ δὲ πλούσιος **9, 10**
ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. ἀνέτειλεν **11**
γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσῳ καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον καὶ τὸ ἄνθος αὐ-
τοῦ ἐξέπεσεν καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο οὕτως καὶ
ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. μακάριος ἀνὴρ ὃς **12***
ὑπομένει πειρασμόν ὅτι δοκίμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς
ζωῆς ὃν ἐπηγγείλατο ὁ κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. μηδεὶς πειρα- **13***
ζόμενος λεγέτω ὅτι ἀπὸ τοῦ θεοῦ πειράζομαι ὁ γὰρ θεὸς ἀπειραστός
ἐστὶν κακῶν πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς **14**
ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξεκκόμενος καὶ δελεαζόμενος. εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλ- **15**
λαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον.
μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώ- **16, 17**
ρημα τέλειον ἀνωθὲν ἐστὶν καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων παρ’
ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγὴ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. βουληθεὶς ἀπεκύησεν **18**
ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτι-
σμάτων. ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ **19***
20* ἀκοῦσαι βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι βραδὺς εἰς ὀργήν. ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς

1 **v.5** εἰ δε τις ὑμῶν λειπεται σοφιας αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλως και ουκ^{μη} ^{μη^{Τ.Κ.Υ}} ^{ονειδίζοντος και δοθησεται αυτω.} **v.7** μη γαρ οισεσθω ο ανθρωπος εκεινος οτι ληψεται^Υ ^{ληψεται^{Τ.Μ.Κ}} τι παρα του κυριου. **v.12** μακαριος ανηρ ος υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος ^{ληψεται^Υ} ^{ληψεται^{Τ.Μ.Κ}} τον στεφανον της ζωης ον επηγγειλατο ο^{Τ.Μ.Κ} ^{κυριος^{Τ.Μ.Κ}} τοις αγαπωσιν αυτον. **v.13** μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο του^{Τ.Κ} ^{θεου} πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδενα. **v.19** ιστε^Υ ^{ωστε^{Τ.Μ.Κ}} αδελφοι μου αγαπητοι εστω δε^Υ ^{πας} ανθρωπος ταχυς εις το ακουσαι βραδυς εις το λαλησαι βραδυς εις οργην.

21 δικαιοσύνην θεοῦ οὐ κατεργάζεται. διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν
καὶ περισσεΐαν κακίας ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυ-
22 νάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου καὶ μὴ
23 μόνον ἀκροαταὶ παραλογιζόμενοι ἑαυτοὺς. ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου
ἐστὶν καὶ οὐ ποιητὴς οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς
24 γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ. κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν
25* καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον
τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς
γενόμενος ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ
26* ἔσται. εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι ἐν ὑμῖν μὴ χαλιναγωγῶν γλώσσαν αὐ-
27* τοῦ ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ τούτου μάταιος ἢ θρησκεΐα. θρησκεΐα
καθαρά καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστὶν ἐπισκέπτεσθαι
ὄρφανους καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ
κόσμου.

2* ἀδελφοί μου μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου
2* ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τῆς δόξης. ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν
ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς
3* ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι. καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν
λαμπρὰν καὶ εἶπητε αὐτῷ σὺ κάθου ὧδε καλῶς καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε σὺ
4* στήθι ἐκεῖ ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου. καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν
5* ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν. ἀκούσατε ἀδελφοί
μου ἀγαπητοί οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου
πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο
6 τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν οὐχ οἱ πλούσιοι
7 καταδυναστεύουσιν ὑμῶν καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια. οὐκ
αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς. εἰ μέντοι 8

v.20 οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ουκ^v ου^{T.M.K} εργαζεται^v κατεργαζεται^{T.M.K}. **v.25** ο δε παρακυψας εις νομον τελειον τον της ελευθεριας και παραμεινας ουτος^{T.M.K} ουκ ακροατης επιλησμονης γενομενος αλλα ποιητης εργου ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται. **v.26** ει τις δοκει θρησκος ειναι εν^{T.M.K} υμιν^{T.M.K} μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλα^{M.V} αλλ^{T.K} απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιος η θρησκεια. **v.27** θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα τω^{T.K.V} θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου. **2** **v.1** αδελφοι μου μη εν προσωποληψιαις^v προσωποληψιας^{T.M.K} εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξης. **v.2** εαν γαρ εισελθῃ εις την^{T.M.K} συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθῃ δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι. **v.3** και^{T.M.K} επιβλεψητε δε^v επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω^{T.M.K} συ καθου ωδε καλως και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε^{T.M.K} υπο το υποποδιον μου. **v.4** και^{T.M.K} ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων. **v.5** ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους τω^v κοσμω^v του^{T.M.K} κοσμου^{T.M.K} τουτου^{T.K} πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον.

νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφὴν ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτὸν καλῶς ποιεῖτε. εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε 9*
ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον 10*
τηρήσει πιαίσει δὲ ἐν ἐνί γέγονεν πάντων ἔνοχος. ὁ γὰρ εἰπὼν μὴ 11*
μοιχεύσης εἶπεν καὶ μὴ φονεύσης εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις φονεύσεις δέ
γέγονας παραβάτης νόμου. οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ 12
νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ 13*
ποιήσαντι ἔλεος καὶ κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως. τί τὸ ὄφελος ἀδελφοί 14
μου ἐὰν πίστιν λέγη τις ἔχειν ἔργα δὲ μὴ ἔχη μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι
αὐτόν. ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ λειπόμενοι 15*
ᾧσιν τῆς ἐφημέρου τροφῆς. εἶπη δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν ὑπάγετε ἐν 16
εἰρήνῃ θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε μὴ δώτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ
σώματος τί τὸ ὄφελος. οὕτως καὶ ἡ πίστις ἐὰν μὴ ἔργα ἔχη νεκρά ἐστίν 17*
καθ' ἑαυτήν. ἀλλ' ἐρεῖ τις σὺ πίστιν ἔχεις κάγω ἔργα ἔχω δεῖξόν μοι τὴν 18*
πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου κάγω δεῖξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν
μου. σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ θεὸς εἰς ἐστίν καλῶς ποιεῖς καὶ τὰ δαιμόνια 19*
πιστεύουσιν καὶ φρίσσοουσιν. θέλεις δὲ γνῶναι ᾧ ἄνθρωπε κενέ ὅτι ἡ 20*
πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν. ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ 21
ἔργων ἐδικαιώθη ἀνενέγκας ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις 22
ἐτελειώθη. καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα ἐπίστευσεν δὲ ἀβραάμ τῷ 23
θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη. ὁράτε 24*
τοῖνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιούται ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον.
ὁμοίως δὲ καὶ ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ὑποδεξαμένη 25
τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐτέρα ὀδῶ ἐκβαλοῦσα. ὡσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς 26*
πνεύματος νεκρὸν ἐστίν οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν.

3* μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε ἀδελφοί μου εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα

v.9 εἰ δε προσωπολημπτετε^v προσωπολημπτετε^{T.μ.κ} αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ως παραβαται. **v.10** οστις γαρ ολον τον νομον τηρηση^v τηρησει^{T.μ.κ} ππαιση^v ππαισει^{T.μ.κ} δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος. **v.11** ο γαρ ειπων μη μοιχευσεις^μ μοιχευσης^{T.κ.ν} ειπεν και μη φονευσεις^μ φονευσης^{T.κ.ν} εἰ δε ου μοιχευεις^v μοιχευσεις^{T.μ.κ} φονευεις^v φονευσεις^{T.μ.κ} δε γεγονας παραβατης νομου. **v.13** η γαρ κρισις ανελεος^{μ.ν} ανιλεως^{T.κ} τω μη ποιησαντι ελεος και^{T.κ} κατακαυχεται ελεον^μ ελεος^{T.κ.ν} κρισεως. **v.15** εαν δε^{T.μ.κ} αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι οσιν^{T.μ.κ} της εφημερου τροφης. **v.17** ουτως και η πιστις εαν μη εργα^{T.μ.κ} εχη εργα^v νεκρα εστιν καθ εαυτην. **v.18** αλλ ερει τις ου πιστιν εχεις καγω εργα εχω δειξον μοι την πιστιν σου χωρις^{κ.ν} εκ^{T.μ} των εργαων σου^{T.μ.κ} καγω δειξω^{T.μ.κ} σοι δειξω^v εκ των εργαων μου την πιστιν μου^{T.μ.κ}. **v.19** ου πιστευεις οτι ο^{T.μ.κ} θεος^{T.μ.κ} εἰς εστιν ο^v θεος^v καλως ποιεις και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσοουσιν. **v.20** θελεις δε γνωναῖ ω ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρις των εργαων αργη^v νεκρα^{T.μ.κ} εστιν. **v.24** ορατε τοινυν^{T.μ.κ} οτι εξ εργαων δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεως μονον. **v.26** ωσπερ γαρ το σωμα χωρις πνευματος νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρις των^{T.μ.κ} εργαων νεκρα εστιν. **3**

2 ληψόμεθα. πολλὰ γὰρ παιόμεν ἅπαντες εἶ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει οὐ-
 3* τος τέλειος ἀνὴρ δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὄλον τὸ σῶμα. ἰδοὺ τῶν
 ἵππων τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐ-
 4* τοὺς ἡμῖν καὶ ὄλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν. ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα
 τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα μετάγεται ὑπὸ
 5* ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἂν ἡ ὀρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούληται. οὕτως
 καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ μεγάλαυχεῖ ἰδοὺ ὀλίγον πῦρ ἡλί-
 6* κην ὕλην ἀνάπτει. καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας οὕτως ἡ
 γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ σπιλοῦσα ὄλον τὸ σῶμα καὶ
 φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης.
 7 πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων δαμά-
 8* ζεται καὶ δεδάμασαι τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ. τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς
 δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι ἀκατάσχετον κακὸν μεστή ἰοῦ θανατηφό-
 9* ρου. ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν θεὸν καὶ πατέρα καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα
 10 τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας. ἐκ τοῦ αὐτοῦ στό-
 ματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα οὐ χρή ἀδελφοί μου ταῦτα οὕτως
 11 γίνεσθαι. μὴτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πι-
 12* κρὸν. μὴ δύναται ἀδελφοί μου συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα
 13 οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. τίς σοφὸς καὶ
 ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν
 14 πραῦτητι σοφίας. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ
 15* ὑμῶν μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. οὐκ ἔστιν
 αὕτη ἡ σοφία ἀνωθεν κατερχομένη ἀλλ' ἐπίγειος ψυχικὴ δαιμονιώδης.
 16 ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.
 17* ἡ δὲ ἀνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστὶν ἔπειτα εἰρηνικὴ ἐπιεικὴς εὐ-

v.1 μη πολλοὶ διδασκαλοὶ γίνεσθε ἀδελφοί μου εἰδοτεσ ὅτι μείζον κριμα ληψομεθα^v ληψομεθα^{T. m. K.}.
v.3 εἰ^v ἰδε^m δε^v ἰδοῦ^{T. K.} τῶν ἵππων τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στόματα βαλλομεν εἰς^v πρὸς^{T. m. K.} τὸ πείθεσθαι
 αὐτοὺς ἡμῖν καὶ ὄλον τὸ σῶμα αὐτῶν μεταγομεν. **v.4** ἰδοῦ καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ
 σκληρῶν^{T. m. K.} ἀνέμων σκληρῶν^v ἐλαυνόμενα μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἀν^{T. m. K.} ἡ ὀρμὴ
 τοῦ εὐθύνοντος βουλεται^v βουληται^{T. m. K.}. **v.5** οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ μεγάλα^v
 αὐχεῖ^v μεγάλαυχεῖ^{T. m. K.} ἰδοῦ ἡλικὸν^v ὀλίγον^{T. m. K.} πῦρ ἡλικὴν ὕλην ἀνάπτει. **v.6** καὶ ἡ γλῶσσα
 πῦρ ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας οὕτως^{T. m. K.} ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ σπιλοῦσα ὄλον
 τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. **v.8** τὴν δε
 γλῶσσαν οὐδεὶς δαμασαι^v δύναται ἀνθρώπων ἀκαταστατον^v δαμασαι^{T. m. K.} ἀκατάσχετον^{T. m. K.} κακὸν
 μεστή ἰοῦ θανατηφόρου. **v.9** ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν κυριον^v θεον^{T. m. K.} καὶ πατέρα καὶ ἐν αὐτῇ
 καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας. **v.12** μὴ δύναται ἀδελφοί μου
 συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα οὐτε^v οὕτως^{T. m. K.} οὐδεμία^{T. m. K.} πηγὴ^{T. m. K.} ἀλυκὸν καὶ^{T. m. K.}
 γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. **v.15** οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἀνωθεν κατερχομένη ἀλλὰ^v ἀλλ^{T. m. K.} ἐπίγειος
 ψυχικὴ δαιμονιώδης. **v.17** ἡ δὲ ἀνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστὶν ἔπειτα εἰρηνικὴ ἐπιεικὴς
 εὐπειθὴς μεστή ἐλεους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν ἀδιακριτὸς καὶ^{T. m. K.} ἀνυποκριτὸς.

πειθής μεστή ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. 18*

πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν οὐκ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν 4*
τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν. ἐπιθυμεῖτε καὶ οὐκ ἔχετε 2*
φονεύετε καὶ ζηλοῦτε καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε
οὐκ ἔχετε δὲ διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς. αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε διότι 3
κακῶς αἰτεῖσθε ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. μοιχοὶ καὶ μοι- 4*
χαλίδες οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὅς ἂν
οὖν βουληθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. ἢ 5*
δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφή λέγει πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ
κατώκησεν ἐν ἡμῖν. μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν διὸ λέγει ὁ θεὸς ὑπε- 6
ρηφάνοις ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν. ὑποτάγητε οὖν τῷ 7*
θεῷ ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ καὶ φεύζεται ἀφ' ὑμῶν. ἐγγίσατε τῷ θεῷ καὶ 8
ἐγγιεῖ ὑμῖν καθαρῖσατε χεῖρας ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀγνίσσατε καρδίας δίψυ-
χοι. ταλαιπωρήσατε καὶ πενήθησατε καὶ κλαύσατε ὁ γέλως ὑμῶν εἰς 9*
πένθος μεταστραφήτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. ταπεινώθητε ἐνώπιον 10*
τοῦ κυρίου καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων ἀδελφοὶ ὁ κα- 11*
ταλαλῶν ἀδελφοῦ καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ
κρίνει νόμον εἰ δὲ νόμον κρίνεις οὐκ εἶ ποιητῆς νόμου ἀλλὰ κριτῆς. εἷς 12*
ἐστὶν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι σὺ τίς εἶ ὅς κρίνεις
τὸν ἕτερον. ἄγε νῦν οἱ λέγοντες σήμερον καὶ αὔριον πορευσώμεθα εἰς 13*
τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἓνα καὶ ἐμπορευσώμεθα
καὶ κερδήσωμεν. οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον ποία γὰρ ἡ ζωὴ 14*
ὑμῶν ἀτμὶς γὰρ ἐστὶν ἢ πρὸς ὀλίγον φαινομένη ἔπειτα δὲ ἀφανιζομένη.

v.18 καρπος δε της ^{Τ.Μ.Κ} δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην. **4** **v.1** ποθεν πολεμοι και ποθεν ^ν μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδωνων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων. **v.2** επιθυμετε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμετε ουκ εχετε δε ^{Τ.Κ} δια το μη αιτεισθαι υμας. **v.4** μοιχοι ^{Τ.Μ.Κ} και ^{Τ.Μ.Κ} μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος εαν ^ν αν ^{Τ.Μ.Κ} ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται. **v.5** η δοκετε οτι κενως η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το πνευμα ο κατωκισεν ^ν κατωκησεν ^{Τ.Μ.Κ} εν ημιν. **v.7** υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε ^ν [δε] ^Μ τω διαβολω και φευζεται αφ υμων. **v.9** ταλαιπωρησατε και πενηθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εἰς πενθος μετατραπητω ^ν μεταστραφητω ^{Τ.Μ.Κ} και η χαρα εἰς κατηφειαν. **v.10** ταπεινωθητε ενωπιον του ^{Τ.Μ.Κ} κυριου και υψωση υμας. **v.11** μη καταλαλετε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου η ^ν και ^{Τ.Μ.Κ} κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεις ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης. **v.12** εις εστιν [ο] ^ν ο ^{Τ.Μ.Κ} νομοθετης και ^ν κριτης ^ν ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ δε ^{Μ.ν} τις ει ο ^ν ος ^{Τ.Μ.Κ} κρινων ^ν κρινεις ^{Τ.Μ.Κ} τον πλησιον ^ν ετερον ^{Τ.Μ.Κ}. **v.13** αγε νυν οι λεγοντες σημερον η ^{Κ.ν} και ^{Τ.Μ} αυριον πορευσομεθα ^{Κ.ν} πορευσομεθα ^{Τ.Μ} εις τηνδε την πολιν και ποιησομεν ^{Κ.ν} ποιησομεν ^{Τ.Μ} εκει ενιαυτον ενα ^{Τ.Μ.Κ} και εμπορευσομεθα ^{Κ.ν} εμπορευσομεθα ^{Τ.Μ} και κερδησομεν ^{Κ.ν} κερδησομεν ^{Τ.Μ}. **v.14** οτινες ουκ επιστασθε το της αυριον ποια γαρ ^{Τ.Μ.Κ} η ζωη υμων ατμης γαρ εστε ^ν εσται ^Μ εστιν ^{Τ.Κ} η προς ολιγον φαινομενη επειτα δε ^{Τ.Μ.Κ} και ^{Μ.ν} αφανιζομενη.

15* ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ ζήσωμεν καὶ ποιήσωμεν
16 τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν πᾶσα καύ-
17 χησις τοιαύτη πονηρὰ ἐστίν. εἰδότες οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι
ἀμαρτία αὐτῷ ἐστίν.

5 ἄγε νῦν οἱ πλοῦσοι κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς τλαιπωρίαις
2 ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν
3 σητόβρωτα γέγονεν. ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται καὶ ὁ ἰὸς
4 αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῶν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ
5 τῶν θερισάντων εἰς τὰ ῥιζοειδῆ κυρίου σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν. ἐτρυφήσατε
6 ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέ-
7 ρα σφαγῆς. κατεδικάσατε ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον οὐκ ἀντιτάσσεται
8 ὑμῖν. μακροθυμήσατε οὖν ἀδελφοί ἕως τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου
9 ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς μακροθυμῶν ἐπ’
10 αὐτῷ ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον. μακροθυμήσατε καὶ
11 ὑμεῖς στηρίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἤγγικεν.
12 μὴ στενάζετε κατ’ ἀλλήλων ἀδελφοί ἵνα μὴ κατακριθῆτε ἰδοὺ κριτῆς πρὸ
13 τῶν θυρῶν ἔστηκεν. ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας ἀδελφοί μου
14 καὶ τῆς μακροθυμίας τοῦ προφήτου οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι κυρίου.
15 ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας τὴν ὑπομονὴν ἰὼβ ἠκούσατε καὶ τὸ
16 τέλος κυρίου εἶδετε ὅτι πολὺσπλαγχνὸς ἐστὶν ὁ κύριος καὶ οἰκτιρῶν.
17 πρὸ πάντων δὲ ἀδελφοί μου μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν
18 μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον ἢ τῷ δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ ἵνα μὴ εἰς
19 ὑπόκρισιν πέσητε. κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν προσευχέσθω εὐθυμεῖ τις
20 ψαλλέτω. ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς
21 ἐκκλησίας καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν

v.15 ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ ζήσωμεν^{κ.ν} ζήσωμεν^{τ.μ} καὶ ποιήσωμεν^{κ.ν} ποιήσωμεν^{τ.μ} τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. **5** **v.5** ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς^{τ.μ.κ} ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. **v.7** μακροθυμήσατε οὖν ἀδελφοί ἕως τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς μακροθυμῶν ἐπ’ αὐτῷ^μ αὐτῷ^{τ.κ.ν} ἕως ἂν^{τ.κ} λάβῃ^ν πρῶϊμον^ν ὑετὸν^{τ.μ.κ} πρῶϊμον^{τ.μ.κ} καὶ ὄψιμον. **v.9** μὴ στενάζετε ἀδελφοί^ν κατ’ ἀλλήλων ἀδελφοί^{τ.μ.κ} ἵνα μὴ κριθῆτε^{μ.ν} κατακριθῆτε^{τ.κ} ἰδοὺ ὁ^{κ.μ.ν} κριτῆς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. **v.10** ὑπόδειγμα λάβετε τῆς^{τ.κ} κακοπαθείας^{τ.κ} ἀδελφοί μου^{τ.μ.κ} τῆς^{μ.ν} κακοπαθείας^μ κακοπαθείας^ν καὶ τῆς μακροθυμίας τοῦ προφήτου οἱ ἐλάλησαν ἐν^ν τῷ ὀνόματι κυρίου. **v.11** ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας^ν ὑπομένοντας^{τ.μ.κ} τὴν ὑπομονὴν ἰὼβ ἠκούσατε καὶ τὸ τέλος κυρίου εἶδετε^μ εἶδετε^{τ.κ.ν} ὅτι πολὺσπλαγχνὸς ἐστὶν ὁ^{τ.κ.ν} κύριος^{τ.κ.ν} καὶ οἰκτιρῶν. **v.12** πρὸ πάντων δὲ ἀδελφοί μου μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον ἢ τῷ δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ ἵνα μὴ εἰς^{κ.ν} ὑπόκρισιν^ν πέσητε. **v.14** ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν ἀλείψαντες [αὐτὸν]^ν αὐτὸν^{τ.μ.κ} ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου.

τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου. καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα 15
καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος κἂν ἁμαρτίας ᾗ πεπονηκῶς ἀφεθήσεται αὐτῷ.
ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων 16*
ὅπως ἰαθῆτε πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. ἡλίας ἄνθρω- 17
πος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι καὶ
οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἑνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. καὶ πάλιν προ- 18
σηύξατο καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκεν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν
αὐτῆς. ἀδελφοί ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέ- 19*
ψη τις αὐτόν. γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ 20*
αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

v.16 ἐξομολογεῖσθε οὐν^v ἀλλήλοις τας^v τα^{T.M.K} ἁμαρτίας^v παραπτώματα^{T.M.K} καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων ὅπως ἰαθῆτε πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. **v.19** ἀδελφοί μου^v εἰάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψη τις αὐτόν. **v.20** γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν αὐτοῦ^v ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.